

EIGEN AARD IS GOUD WAARD

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EIGEN AARD IS GOUD WAARD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRANK ZUIDEMA, schrijver, 42 jaar

OMA ZUIDEMA, zijn moeder, 72 jaar

KEES ZUIDEMA, zijn zoon, 21 jaar

JAN, huisknecht

HANNA, huishoudster beiden ongeveer, 55 jaar

KITTY, dienstmeisje, 20 jaar

LIESBETH, verpleegster, 32 jaar

BAS VAN HAEFTEN

TRUUS, zijn vrouw, beiden ongeveer 65 jaar

CLYVIA, hun dochter, 39 jaar

TONEEL:

Het toneel stelt een smaakvol ingerichte kamer voor. Bankstel, boekenkast, etc.

Links: een deur naar de studeerkamer.

Achtergrond: de deur van opkomst.

Verdere aankleding naar eigen keuze.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het toneel even leeg. Frank komt op, zoekt wat boeken uit de boekenkast en gaat zitten lezen. Even later komt Liesbeth, de verpleegster, binnen, met aan haar arm mevrouw Zuidema. Liesbeth is een lieve, zachte verschijning. Mevrouw Zuidema is een kostelijk oud mensje, dat er alles uitflapt wat haar voor de mond komt, vaak tot groot ongenoegen van haar zoon. Ze leunt nogal moeilijk op een stok, omdat ze enige tijd geleden een been heeft gebroken.

FRANK (*springt op*): Wacht, ik zal even helpen!

OMA: Ik heb anders een goeie chauffeur, hoor!

LIESBETH: Waar wilt u zitten, mevrouw, bij het raam of liever in het midden?

OMA: In het midden dan maar, hè! Want daar hoort de deugd toch.

FRANK: U hebt nogal verbeelding, hoor!

OMA: Als je niets bent en je verbeeldt je ook niets, dan ben je helemáál niets.

LIESBETH (*schikt een plaid om haar heen*): Zit u zo makkelijk, of wilt u nog een kussen in uw rug?

OMA: Wat denk je eigenlijk wel, kind, ik ben nog geen oud mens. Ik ben nog maar net tweeënzeventig!

LIESBETH (*lacht*): Dat is waar, u bent nog piepjong. Zal ik voor vanavond nog een bad voor u klaarmaken?

OMA: Hè, jasses nee, dat geploeter in die badkuip. Vroeger gingen we maar één keer in de week in de teil en toen was het ook wel goed.

LIESBETH: Ja, vroeger was alles anders, mevrouw!

OMA: Maar wel veel beter!

LIESBETH: Dat meent u niet... U hebt het nu toch zo goed en kunt krijgen wat uw hartje begeert.

OMA (*afwezig*): Vroeger... vroeger waren we arm, maar ik geloof toch veel gelukkiger. Dat weet jij toch ook nog wel, Frank... toen je klein was en...

FRANK: Ja, ja, moeder, daar weet ik nog alles van.

LIESBETH: Nou, dan kom ik u straks wel weer halen.

OMA: Maar ik wil niet in de tobbe, hoor!

LIESBETH (*lacht*): Goed, maar ik moet toch uw been nog masseren.

OMA: Dat gefriemel ook nog?

FRANK: Niet zo zeuren, moeder, het is alleen maar goed voor u!

OMA: Ja, ja. (*zwaait met haar stok*) Pas dan maar op, als ik straks weer goed uit de voeten kan!

LIESBETH: Tot over een half uurtje dan. (*wil afgaan*)

FRANK: Zeg, Liesbeth, wil je even in de keuken vragen of alles klaar is voor het bezoek?

OMA: Bezoek? Wat voor bezoek?

FRANK (*ongeduldig*): De Van Haeftens komen toch!

OMA: Hè, jesses, alweer? Die zijn er eergister ook nog geweest. Komt die dochter ook weer mee?

FRANK: Natuurlijk. (*oma trekt haar neus op*) Wat hebt u toch tegen Clyvia?

OMA: Veel te veel verbeelding! Ze is er vast van overtuigd, dat ze d'r gat hier nog eens in kan draaien! (*grinnikt*) En dat zie ik nou helemaal niet zitten, hè!

LIESBETH (*die er stilletjes bij staat*): Ik kan wel gaan, meneer?

FRANK: Eh, ja... en vergeet niet om even naar de keuken te gaan.

LIESBETH: Goed, meneer. (*af*)

OMA: Zeg, 't is eigenlijk een lachertje, maar heb je nu werkelijk een oogje op die... eh.... op die Clyvia?

FRANK (*geprikeld*): En wat dan nog? Dat zijn toch mijn eigen zaken! (*draait zich om*) En ik ben" zo jong niet meer. Dat alleen zijn ben ik moe. Al die jaren alleen... ik ben ook maar een mens! En er zou hier eens een beetje meer leiding moeten komen. Het personeel wordt oud en daarbij zijn ze eeuwig en altijd aan het bekvechten. Het dienstmeisje...

OMA: Wat doe je ook met al dat personeel? Het kost handen vol geld. Je hebt veel te veel verbeelding.

FRANK: Praat niet zo dom, moeder, wat moet ik met dit grote huis, het moet toch onderhouden worden?

OMA (*onverstoorbaar*): En nu heb je ook nog een privéverpleegster voor me aangesteld, het kan niet op! (*grinnikt*) Ik lijk de koningin wel!

FRANK (*steeds ongeduldig*): Maar moeder... dat kán toch niet anders. Wat had u alleen moeten beginnen, toen u met dat gebroken been zat? En is die Liesbeth soms niet aardig voor je?

OMA: O, ze is een schat van een meid, we hebben al wat afgelachen met elkaar. Ik heb het in jaren niet zo gezellig gehad.

FRANK (*voor zich heen*): Ja, ze is ontzettend aardig. We zullen haar missen, als ze weer weggaat.

OMA (*grinnikend*): Wat een verschil, hè! Neem nou Liesbeth en die primula van Van Haefte...

FRANK (*kwaad*): Ze heet Clyvia, moeder!!

OMA: Nou ja... Maar sinds jij weduwnaar bent, ben je net een paard met oogkleppen voor, je ziet niet eens de blommetjes om je heen, hi, hi, hi... Je ziet alleen die cactus van Van Haefte maar. De eerste de

beste die je voor de voeten loopt... nou ja de beste... !

FRANK: Moeder!!!

OMA: En dan die mama van d'r. Een opgedirkte kraai en d'r vader is een zuiplap...

FRANK: Nu is het genoeg!

OMA (*onverstoorbaar*): En niet zo'n kleine ook. Als jij even de kamer uit bent, zuipt hij zich gauw het lazerus. Dan denkt ie: dat ouwe mens is toch kinds, die merkt er niets van! (*verontwaardigd*) En dan zegt ie altijd omaatje tegen me. Wat verbeeldt die vent zich wel, hij is zelf al aan z'n AOW!

FRANK: Sla niet zo'n taal uit, moeder, ik zou me haast voor je schamen.

OMA: Je schaamt je maar, hoor. (*even stil*) Zeg heb je dat... eh... (*denkt even na*) nou ja, dat meisje van Van Haeften wel eens ooit horen lachen? Nee, hè? Dat kan ze niet eens, geloof ik.

FRANK: Draaf toch niet zo door, moeder, als we misschien trouwen, kan ze best meevallen.

OMA: Dat is dan te hopen voor je.

FRANK (*aarzelend*): Het zal hier misschien dan wel anders worden!

OMA (*knikt*): Ja, ja... anders, maar niet beter, zul je bedoelen. En dan zul je nog wel meer personeel moeten hebben, want ik geloof niet, dat ze ooit van d'r leven wel eens vuile handen heeft gehad. (*schudt haar hoofd*) Ben je nu écht van plan om met zo iemand je leven te delen?

FRANK: Dat weet ik eigenlijk zelf nog niet... Maar ik ben niet zo jong meer!

OMA (*spottend*): Daar begint ie weer! Ja, je bent een ouwe afgeleefde kerel, die nog blij mag wezen, dat ie een even oud graantje mag meepikken. Is het nou goed?

FRANK: Moeder, je bent onmogelijk!!

OMA: Nou dat weer!

FRANK: En bemoei u nu verder niet met mijn zaken. Ik schaam me voor al uw praatjes.

OMA (*geraakt*): Het is een schande, dat kinderen zich schamen voor hun ouders. En dat jij nu per ongeluk een goed betaalde schrijver bent, daarom hoef je nog niet op me neer te kijken. Ik heb vroeger ook hard moeten werken, met m'n handen. En toevallig doe jij het dan met je kop, wat dan een beetje meer oplevert. Maar we zijn allemaal gelijk als je dát maar weet!

FRANK: Maar moeder... zo bedoel ik het toch niet!

OMA: Zit dan ook niet altijd op me te vitten! (*even heerst er stilte. Frank steekt een sigaret op, oma begint te giechelen*) Zeg, jongen... heb jij wel eens ooit een lekker potje met die bloem gevrijd??

FRANK (*stuift op*): Moeder!!!

OMA: Hi, hi, hi..., nee, hè? Dat zie ik zó! (*schudt haar hoofd*) Wat dat dan nog worden moet? Dan kennen jullie mekaar toch niet eens. Je moet je doppen eens beter open doen. Zal ik je eens wat vertellen? Ze zit gewoon op je centen te loeren, begrijp dat toch! En d'r familie zijn kale neten. Straks krijg je die ook nog om te verzorgen. Maar wat geeft het, Frankie Zuidema, de schrijver, verdient genoeg!!

FRANK: Moeder hou op, alsjeblieft.

OMA (*gaat onverstoorbaar verder*): Die mensen overdonderen je gewoon. Wedden dat het zometeen ook weer zo'n bliksembezoekje wordt? Hij, de baron, gooit er een paar achterover in de gauwigheid, zijn vrouw wil alleen maar even laten zien hoe deftig ze wel zijn... en, nou ja, die dochter... (*snuift verachtelijk, doet haar ogen dicht en leunt achterover. Frank ijsbeert kwaad heen en weer*).

FRANK: Zou u alstublieft niet wat fatsoenlijker kunnen praten en niet van die platte uitdrukkingen willen gebruiken?

OMA: Ik praat zoals het me geleerd is en daarmee basta.

FRANK: Zal ik de zuster bellen, dat ze u naar bed brengt? U ziet er moe uit.

OMA (*vinnig*): Dat zeg je maar om me kwijt te zijn, hè? Of ben je bang dat ik die deftige familie in de weg zit? Dan ga ik meteen wel, hoor!

FRANK (*strijkt vermoeid door z'n haar*): Ach nee, zo bedoel ik het niet.

OMA (*weer actief, schuift behaaglijk achteruit in haar stoel*): Gelukkig, dan blijf ik er gezellig bij! (*pakt haar breiwerkje*) Zeg, Frank, ik dacht dat m'n kleinzoon vandaag zou komen? Jongen, wat verheug ik me daar op!

FRANK: Ja, Kees komt vandaag. Hij heeft vanmiddag nog gebeld.

OMA (*grinnikt*): O, o... en wat zal Keessie wel niet zeggen, als hij hoort dat ie misschien een nieuwe moeder krijgt.

FRANK: Overdrijf niet zo, moeder, er is helemaal nog niets zeker. Bovendien heeft die jongen geen moeder meer nodig, die zal zelf wel eens een keer gaan trouwen.

OMA: Ach gut, heeft ie dan al verkering?

FRANK: Dat weet ik niet, hij is nogal vlot met de meisjes en dat bevalt me niet zo erg!

OMA (*vrolijk*): Hoor hem, zuurpruim die je bent. Die jongen. denkt natuurlijk: onderzoek alle dingen en behoud het goede. Maar goed dat hij geen voorbeeld aan z'n vader neemt!

FRANK: Zo is het wel genoeg, moeder!

OMA: Gut mag ik ook al niet meer zeggen wat ik denk?

FRANK: Er is gewoon niet met u te praten.

OMA: Nee, zoek jij het maar hogerop, jongen. (*Hanna en Jan komen*

op. Hanna draagt een blad met kopjes, Jan een blad met glazen en flessen. Ze verdringen elkaar in deur)

HANNA: Heb jij nou nog nooit geleerd om dames voor te laten gaan?

JAN (*lijzig*): Jawel, jawel... als er dames in de buurt zijn wèl.

HANNA (*kwaad*): Och, sukkel, ga eens opzij! (*loopt door, zet het blad met de kopjes op tafel*) Alstublieft, de koffie zei ik wei brenge as de visite er is, anders wordt ze koud.

JAN (*zet het blad op het kastje*): Alstublieft, meneer, 'k heb de wijn er maar bij gezet, dan komt ze vast op kamertemperatuur.

FRANK: Goed, dank je, Jan.

HANNA: Verder nog iets van uw dienst?

FRANK: Eh... nee. Wil je vragen of Liesbeth straks de koffie wil schenken?

HANNA (*gepiqueerd*): Ken ik dat niet doen, meneer?

JAN: Jij bent veel te bibberig!

HANNA: Ben jij ook al meneer? (*snuift*) Nooit geweten!

FRANK: 't Is goed, gaan jullie maar. (*Hanna en Jan dringen weer samen in de deur en gaan af*)

OMA: Moeten we nog lang wachten op die visite? Ik heb best zin in een koppie, 't is bijna half negen.

FRANK (*kijkt op zijn horloge*): Nee, 't is niet zo erg vroeg meer.

OMA: Hi, hi, hi, deftigheid komt altijd laat, hè?

FRANK: Toe, moeder, zul je nu niet steeds...

OMA: Ja, ja, ja, je moeder zal zoet zijn, hoor! (*achter de coulissen klinkt de bel*) Nou daar zullen we het dan hebben. Sterkte, jongen!

JAN (*komt op*): Meneer, hier is de familie Van Haeften.

FRANK: Laat ze vlug binnen, Jan. (*Jan af*)

OMA: Ja, want vol verwachting klopt ons hart!

FRANK: Toe nou, moeder!

JAN (*op, met achter zich de visite*): Alstublieft, meneer, hier is de visite.

OMA (*giechelend*): Goed, Jan, leg ze daar maar neer. (*Jan gaat af. Truus is een erg opgedirkte tante, behangen met sieraden; doet overdreven deftig en gemaakt. Bas een man, die niets heeft in te brengen en altijd stiekem de fles zoekt. Clyvia een zeer goed geklede vrouw, knap maar erg opgemaakt. Erg egoïstisch, denkt alleen maar aan haar eigen status, al gaat dat dan ook over de rug van een ander. Denkt dat ze iedereen maar naar haar hand kan zetten*)

TRUUS (*stevent meteen op Frank af*): Dag, lieve Frank. O veel excuses, dat we zo laat zijn, maar onze dochter was niet eerder thuis, nietwaar, kindje? En we zouden natuurlijk nooit gekomen zijn zonder onze Clyvia!

OMA (*terzijde, zingt*): Ja, neem vaker een bloemetje mee.

TRUUS (*tot oma*): Ach heden, is oma ook nog op? Moest u niet allang in bed liggen?

OMA (*sarcastisch*): Ik ben nu tweeënzeventig en mag nu een halfuurtje langer opblijven! (*Truus draait haar vlug de rug toe*)

CLYVIA: Dag, Frank, zeker weer blij me te zien, hè? (*Frank mompelt wat*)

OMA: Ja, hij fleurt zienderogen op.

BAS (*geeft Frank de hand*): Dag, ouwe jongen, alles nog goed sinds eergisteren?

FRANK: Alles nog hetzelfde. Gaan jullie zitten, er zal meteen voor koffie gezorgd worden. (*belt*)

BAS: Ik heb liever wat anders, we hebben net koffie gehad.

OMA: Dat zal wel, maar wij hebben daar al die tijd al op, zitten wachten.

CLYVIA: Ik heb ook liever iets anders, wijn of sherry.

Koffie word je maar dik van. (*gaat haar neus poederen*)

OMA: Ja, en je wordt er ook zo lelijk van als je dood bent.

FRANK: Moeder!!!

OMA: O ja, ja...

BAS (*die zich ondertussen al vlug een glas heeft ingeschonken, tot oma*): Och heden, nu heb ik oma niet eens gedag gezegd. (*wil haar een hand geven*) Dag, omaatje!

OMA (*gepikeerd*): Och man, ik kan nooit je oma zijn, ik ben maar een paar jaartjes ouder dan jij.

TRUUS (*uit de hoogte*): Graag U tegen mijn man! Wij Van Haeftens zijn niet zo gauw familiaar.

OMA: Laten we dan maar hopen, dat we ook nooit familie worden, hè!

TRUUS (*gemaakt vriendelijk*): We zullen wel zien, alles moet z'n tijd hebben.

LIESBETH (*op met koffiekant*): Kan ik inschenken, meneer?

FRANK: Nee, eh, ze willen geen koffie, ze drinken liever iets anders.

LIESBETH: Zoals u wilt, moet ik daar dan voor zorgen?

CLYVIA (*springt op*): Dat doe ik wel. (*bekijkt Liesbeth van onder tot boven*) Wie ben jij eigenlijk? Juffrouw...?

LIESBETH: Tervoorde... Liesbeth Tervoorde. En wie bent u, als ik vragen mag? (*Clyvia kijkt haar minachtend aan*) Juffrouw... eh...

TRUUS (*uit de hoogte*): Maar dat moet u toch weten. Freule Van Haeften natuurlijk, in de hele omtrek bekend.

LIESBETH: Pardon, nooit van gehoord!

TRUUS (*beledigd*): Wàààà... nooit van gehoord?? Wij zijn de bekende Van Haeftens uit Wassenaar...

OMA: En wij zijn de bekende Zuidema's uit het zuiden. Schenk mij maar een bakkie in, kind, ik ben er wel aan toe! (*Liesbeth schenkt in*) We

hebben weer voor niets zitten wachten.

LIESBETH: Alstublieft. (*zorgzaam*) Als u moe bent, wil ik u wel naar uw kamer brengen, hoor!

OMA: Dan zal ik wel bellen. Ga jij ook maar lekker koffie drinken, er is nog een hele pot vol.

LIESBETH: Verder nog iets van uw dienst, meneer?

FRANK: Nee, dank je. (*Liesbeth. af met de koffiepote*)

CLYVIA (*die onderwijl glazen heeft volgeschonken. Bas heeft er intussen al een paar op*): Zeg, Frank, wat doet dat juffie hier in vredesnaam, ik heb haar nog nooit eerder gezien?

FRANK: Dat is toch de verpleegster van mijn moeder!

CLYVIA: Zóóó... daar wist ik echt niets van.

FRANK (*een beetje ongeduldig*): Natuurlijk weet je dat. Moeder had toch een been gebroken en moest verzorgd worden. Ik heb het er meerdere malen over gehad.

CLYVIA (*haalt haar schouders op*): Dat is me dan zeker ontgaan.

OMA: Dat is niet zo erg, hoor, ik ken wel meer mensen, die nooit naar een ander luisteren en alleen maar met zichzelf bezig zijn. Maar m'n botten zijn even zo goed wel weer aan elkaar gegroeid, hoor!

BAS: We wisten het wel, hoor omaatje, hoe is het er nu mee?

OMA: Bedankt voor de belangstelling, maar 't is als mosterd na de maaltijd.

CLYVIA (*scherp*): En hoe lang is dat mens hier al?

FRANK: Een week of acht, denk ik.

TRUUS: Wat gek dat we haar nooit eerder hebben gezien!

OMA: Geen wonder, 't is een lief bescheiden meisje, ze treedt niet graag op de voorgrond. Zulke meisjes moet je met een lampje zoeken tegenwoordig.

CLYVIA: Een raadselachtig gedoe!

FRANK: Hoe kun je dat nu zeggen? Moeder moest toch hulp hebben.

CLYVIA: Dan had ze toch wel in een ziekenhuis verpleegd kunnen worden?

OMA: Hartelijkheid is maar alles!

BAS (*die zo veel mogelijk z'n glas bijvult*): 't Is anders een verdraaid mooie meid, die zie je ook niet veel.

TRUUS: Man, sla niet zo'n taal uit op jouw leeftijd.

BAS (*verwonderd*): Ik constateer toch alleen maar de feiten. (*tot Frank*) Voor jou ook wel prettig, hè, zulk aangenaam gezelschap?

CLYVIA: Schaamt u zich niet, pa? Frank zal wel een betere smaak hebben dan om naar zo'n domme verpleegster om te kijken.

OMA (*vinnig*): Liesbeth is niet dom, ze heeft heel wat diploma's!

CLYVIA (*trekt haar neus op*): Dat zal wel. (*tot Frank, poeslief*) Hoe is

het met je nieuwe boek, is het al bij de uitgever?

FRANK (*een beetje lusteloos*): Nog niet, het moet nog gecorrigeerd worden. En dan is het maar weer afwachten natuurlijk.

BAS: Ja, of het weer zo veel geld in het laatje brengt, hè? Als het zo door gaat, word je nog eens schatrijk! (*schenkt zich weer in*)

OMA: Dat is hij allang, hoor, maak je maar geen zorgen. Jammer dat hij nog geen vrouw heeft om die rijkdom met hem te delen. Alleen krijgt ie het nooit allemaal op.

BAS (*overeind*): O, maar onze Clyvia is er toch? Die zou wel heel graag...

TRUUS (*geeft hem een duw*): Hou je mond en bederf niet alles.

OMA (*schijnbaar in gedachten*): Ja, ja... m'n zoon zou best weer willen trouwen, als hij de goeie maar kon vinden. Nietwaar, jongen?

FRANK (*kwaad*): Moeder!... Bemoei u niet met mijn zaken, dat is...

OMA (*verwonderd*): Maar je hebt me net nog verteld, dat je het alleen zijn zo moe bent en dat je misschien al iemand op het oog hebt...

TRUUS (*verrukt*): Oooh... is dat waar? Zullen we binnenkort een bruiloft hebben? (*tot Clyvia*) Wat denk jij ervan, kindje? ...'t Komt voor jou niet onverwacht, hè?

BAS (*met dikke tong*): Het kindje had er al helemaal op gerekend, hè?

TRUUS (*sist*): Hou je benevelde mond, man, wij zullen het wel regelen? (*tot Clyvia*) En, liefje, wat zeg jij ervan?

CLYVIA: Och ma... Frank zal toch eerst een vrouw moeten vragen, nietwaar? (*gaat bij Frank op de stoelleuning zitten*) Zeg jij eens wat, Frank.

FRANK (*erg verlegen met de situatie*): Och, m'n moeder zegt soms veel te veel. Je moet haar maar niet al te serieus nemen.

OMA: Nou breekt m'n klomp, je zei straks nog...

BAS (*tot Frank*): Be...bezint eer ge begint, jongen, getrouwd zijn is ook niet alles!

TRUUS (*streng*): Bas... hoe durf je dat te zeggen? We zijn toch heel gelukkig getrouwd?

BAS (*lodderig*): Toen wel, ja... maar dat is al weer zo lang geleden!

TRUUS (*kwaad, pakt hem zijn glas af*): Ja, Frank... als de wijn is in de man...

BAS: Dan... dan is de wijsheid in Truus, wou je zeggen, nietwaar?

TRUUS: 't Wordt tijd dat we naar huis gaan, je hebt weer te veel praats.

BAS (*staat wankelend op*): Ja, ja... lieve de hoogste tijd, kom mee!... Clyviaatje, de tent gaat dicht.

CLYVIA (*kwaad*): Vader, gedraag je! Wat moeten ze hier wel van je denken?

OMA: Och, hetzelfde als altijd. Je vader zuipt te veel!

CLYVIA: Ooooh... hoe durft u?...

OMA: Daar is niks aan te durven, 't is gewoon constateren van de feiten.

FRANK (*kortaf*): Moeder, zou het niet beter zijn als u naar uw kamer ging?

OMA: Ik zit in de weg, hè?

FRANK: Daar gaat het niet om, maar...

OMA: Ooh, dan wil je liever even alleen zijn met je. met je begonia!

FRANK (*geïrriteerd, luid*): Ze heet Clyvia!!

CLYVIA (*liefjes*): Laat haar maar, Frank, oude mensen weten vaak niet wat ze doen of laten moeten.

OMA (*kwaad*): Nu moet je me niet beledigen, meisje, dat neem ik niet.

CLYVIA: Rustig nu maar, oudje.

OMA (*tot Frank*): Bel de zuster eens voor me, dat is tenminste iemand waar je gewoon mee praten kunt. (*Frank belt*)

TRUUS (*grijpt Bas weer het glas uit de handen*): Zo is het wel genoeg!!

OMA: En nog voor niks ook!

BAS (*drinkt het laatste beetje nog op*): Dat hoorde er ook nog bij.

TRUUS: Kom mee, we vertrekken. (*poeslief*) De jongelui willen misschien nog wat bespreken, nietwaar? (*tikt Frank op de schouder*) En jij zorgt wel goed voor onze Clyvia, hè?

OMA (*nog steeds kwaad*): Ja, af en toe een plens water kan geen kwaad.

BAS: Ja, oma, of een scheutje wijn, daar wordt ze vrolijk van.

TRUUS: Net als jij zeker!

BAS: Ik ben toch altijd vrolijk, nietwaar lieve?

OMA: Ja, het zonnetje in huis!

TRUUS (*pakt hem door de arm*): Vooruit, kom mee !

JAN (*komt op*): Hebt u gebeld menèer?

FRANK: Ja, wil je meneer en mevrouw even uitlaten?

JAN: Zeker wel, meneer.

FRANK: En vraag meteen even of juffrouw Tervoorde hier wil komen.

JAN: Goed, meneer.

TRUUS: Nou, tot ziens maar weer. En maak het niet te laat, hoor kindje.

CLYVIA: Ik zal wel zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto